

Р Е Ш Е Н И Е № 260154

гр.Хасково, 09.03.2021 год.

В и м е т о н а н а р о д а

Хасковският районен съд
в публичното заседание на двадесет и втори февруари
през две хиляди двадесет и първа година в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕНТИНА ИВАНОВА

Секретар: Елена Стефанова

Прокурор:

като разгледа докладваното от Съдията гр.д. № 3770 по описа за 2019г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са от „Водоснабдяване и Канализация“ ЕООД – гр.Хасково против ===== от гр.Хасково, искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

В исковата молба ищецът твърди, че в качеството си на доставчик е доставил „Ви”К” услуги, изразяващи се във водоснабдяване, канализация, пречистване на водите и други дейности в периода от 31.01.2013г. до 13.05.2019г. на стойност 975 лв. Тъй като задължението да се плати посочената сума в срок от страна на ответника не било изпълнено, то същият дължал и лихва за забава в размер на 308.67 лв. за времето от 03.03.2013г. до 25.06.2019г. Ищецът потърсил вземането си по реда на чл. 410 от ГПК, за което било образувано Ч.гр.д.№ 1730/2019 год. по описа на РС-Хасково. Издадена била Заповед за изпълнение на горните суми, срещу която длъжникът възразил. Съдът указал на ищеца да предяви иск. С оглед на казаното ищецът също в законоустановения срок предявява настоящия иск за установяване на вземането си. Твърди, че ответникът е потребител на „В и К” услуги за битови нужди, като същите е получавал на адрес в гр.Хасково, кв. ----- . Ищецът в качеството на доставчик по така съществуващите облигационни отношения между страните, възникнали на основание Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите, надлежно приети и оповестени съгласно Наредба № 4/14.09.2004 год., изпълнил задължението си и доставил на абоната услуги, изразяващи се във водоснабдяване,

канализация, пречистване на водите и други дейности до имота, находящ се в гр.Хасково, кв. -----, за който била открита партида № 144035 за периода от 31.01.2013г. до 13.05.2019г. За доставената вода и услуги ищецът издавал редовно фактури, възлизащи на обща стойност 975 лв. Тъй като не постъпвало плащане на падежа на всяка една от фактурите, т.е. не било изпълнявано редовно едно парично задължение, ищецът на основание чл.86 от ЗЗД начислил и претендира мораторна лихва, която за времето от 03.03.2013г. до 25.06.2019г. възликала на сумата 308.67 лв. Предвид изложеното, моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата 975 лв. - главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.06.2019 год., както и сумата 308.67 лв. - лихва за забава за времето от 03.03.2013г. до 25.06.2019г., които суми са присъдени в заповедното производство. Претендира разноски в заповедното и в настоящото производство

В срока по чл.131 от ГПК назначеният особен представител на ответника подава писмен отговор. Изразява становище за неоснователността на предявения иск, като оспорва същия по основание и размер. Оспорва, че ответникът е потребител на ВиК услуги – липсвало облигационно отношение между страните, както оспорва, че ответникът е собственик или ползвател на водоснабдения имот. Твърди, че издадените фактури не обвързвали ответника, който не е подписвал същите. Счетоводните записвания на дружеството ищец също не обвързвали потребителите. Прави възражение за изтекла погасителна давност на част от вземането с твърдение, че се касае за периодични плащания по смисъла на чл. 111, б."в" от ЗЗД и за тях е приложима кратката тригодишна давност. В този смисъл вземането за главница преди 26.06.2016 год. се е погасило поради изтичането на тригодишната погасителна давност. Вземането за обезщетение за забава, начислено върху главниците за периода до 26.06.2016г., също било погасено по давност. Твърди, че от исковата молба и приложените доказателства не ставало ясно как са изчислени и начислени претендираните суми. Моли съда да отхвърли иска.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото са представени описаните в исковата молба фактури и от тях е видно, че имат посоченото в нея съдържание, поради което същото не следва да се излага отново текстуално, като при необходимост ще бъде обсъдено при преценката на наведените от страните правни доводи, основани на тях.

По делото са представени Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор „ВиК“ ЕООД – гр.Хасково, като в чл.5, т.6 е предвидено, че потребителите са длъжни да заплащат ползваните

ВиК услуги съгласно чл. 33, ал. 2, а именно в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Според чл.44 от Общите условия при неизпълнение на това задължение в срока, потребителят дължи на ВиК оператора обезщетение за забава в размер на законната лихва по чл.86, ал.1 от ЗЗД, считано от първия ден след настъпването на падежа до деня на постъпване на дължимата сума по сметка на оператора.

Съдът приема за безспорно установен факта, че ответникът ----- е с учредено вещно право на ползване върху процесния имот, находящ се в гр.Хасково, -----, видно от Справка № 18640/08.01.2021г. чрез отдалечен достъп по данни за физическо/юридическо лице за вписвания, отбелязвания и заличавания в Служба по вписванията – Хасково от 01.01.1999г. до 08.01.2021г. по персонална партида № 7884 на лицето ----- . Казаното обуславя извода, че ответникът е потребител на ВиК услуги, като за имота е открита партида с номер 144035.

От материалите, съдържащи се в Ч. гр. д. № 1730/2019 г. по описа на РС -Хасково, приложено като доказателство по настоящото производство, се установява, че въз основа на заявление с вх. № 12453/01.07.2019 г. в полза на ищеца срещу ответника е издадена Заповед за изпълнение № 879/03.07.2019г. за процесните суми, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 27.06.2019г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените в производството разноси, от които 25.67 лева за заплащане на държавна такса и 50 лева – юрисконсултско възнаграждение. Срещу заповедта за изпълнение длъжникът е подал възражение, поради което заявителят е предявил иск за установяване на вземанията си в едномесечен срок от съобщението за това.

По искане на ищеца съдът назначи и изслуша заключение на комплексна експертиза с вещи лица Иван Иванов и Кети Райчева, чието заключение възприема като компетентно и обективно изготвено. От същото се установява, че процесният имот в гр.Хасково,, ап.6, е водоснабден и във „ВиК“ ЕООД – Хасково има открита партида с номер 144035 на името на ответника ----- . За исковия период от 31.01.2013г. до 13.05.2019г. показанията за доставената и консумирана вода по карнети за партида с номер 144035 на ответника са посочени в Таблица № 1. Потребеното количество вода в жилището на ответника е отчитано и определяно съгласно Общите условия за предоставяне на В и К услуги на потребителите от В и К оператор. Общо отчетеното количество вода, изразходвано за периода е 325 куб.м., от които отчетени служебно 117 куб.м. Начинът на начисляване и изчисляване на доставеното количество вода съответства на специалната методика, посочена в нормативните актове, уреждащи тази материя – Общите условия за предоставяне на В и К услуги на потребителите от В и К оператор

„Водоснабдяване и Канализация“ ЕООД – гр.Хасково и утвърдените от ДКЕВР пределни цени, действащи за съответния период. Вещите лица са посочили още, че след съпоставяне на записите, направени в карнетите по партида с № 144035 на ответника -----, счетоводните записвания и издадените фактури, било установено, че за процесния период отчетените данни, отразени в карнетите, съответстват с тези, удостоверени в издадените фактури. Сумите за начисленото количество вода, касаещи процесния период, не са платени от ответника. Вещите лица посочват също, че размерът на задължението за доставена вода на ответника за процесния период от 31.01.2013г. до 13.05.2019г. по месеци и общо, включително с обезщетенията за забава е на обща стойност 1 283.67 лева, от които главница – 975 лева и лихва – 308.67 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на делото са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, които са процесуално допустими, доколкото изхождат от заявителя по образувано заповедно производство срещу длъжник в едномесечния срок от уведомяването му за подадено в срок възражение от длъжника срещу издадената заповед за изпълнение.

Разгледани по същество, исковете се явяват частично основателни по следните съображения:

От събраните по делото писмени доказателства по несъмнен начин се установява, че между страните съществува валидно облигационно правоотношение. Неговата правна регламентация се намира в Закона за водите, Наредба № 4/14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на ВиК системи и Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор «ВиК» ЕООД – Хасково. Съобразно чл.8, ал.3 от Наредбата, Общите условия влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник или в случая от 11.08.2006г. В чл.8, ал.4 от Наредбата и в чл.69, ал.2 от Общите условия е предвидено, че в срок до 30 дни след влизането им в сила потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат във ВиК оператора заявление, в което да предложат различни условия, но в настоящия случай няма такива данни. В тази връзка следва да се има предвид и че според чл.293, ал.1 от Търговския закон за действителността на търговска сделка, каквато е налице между страните по настоящия спор, е необходима писмена или друга форма само в случаите, предвидени в закон, а в цитираните по – горе нормативни актове не се съдържа такова изискване. Съществуването на това правоотношение между страните по делото съдът приема за установено в случая чрез издадените фактури. По силата на така

възникналото договорно правоотношение ищецът в качеството си на оператор, предоставящ услугите водоснабдяване и/или канализация, е бил задължен да доставя вода за питейно-битови нужди, а ответникът като потребител е следвало именно да заплаща отчетеното количество вода в 30 дневен срок след датата на фактуриране на дължимата сума. Няма спор между страните по отношение на цените, по които е следвало да бъдат заплатени предоставените услуги. На въпроса дали ответникът е потребил посочените количества вода за процесния период, чиято стойност съответства на представените от ищеца фактури, според настоящия съдебен състав следва да се даде положителен отговор. Редът и начинът на измерване и отчитане на количествата питейна вода и на количествата отведени и пречистени отпадни води са уредени от разпоредбите на глава III на ОУ и на глава VI от Наредбата. Изразходваните количества питейна вода се отчитат по водомер, монтиран на водопроводното отклонение от ВиК, и/или в имотите на потребителите, в присъствието им или на техен представител – чл. 22 и чл. 23, ал. 4 от ОУ. Съгласно чл. 32, ал. 1 от ОУ доставянето на питейна вода и/или пречистване и/или отвеждане на отпадъчни води се заплащат въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната мрежа, отчетено чрез монтираните водомери на сградните водопроводни отклонения. От друга страна по делото не са ангажирани доказателства за неправилно отчитане на водомера, респективно същият да е бил повреден, което да е довело да невярно фактуриране на количествата потребена вода. Претендираните вземания на ищеца се установяват и от заключението на вещите лица, което кореспондира на посочените и обсъдени по-горе писмени доказателства. Ето защо, съдът приема, че в полза на ищеца се е породило правото му да получи дължимата сума за ползваните от ответника ВиК услуги, респ. задължението на последният да я плати. Според настоящия съдебен състав обаче своевременно направеното от процесуалния му представител възражение за изтекла погасителна давност се явява основателно. В тази връзка най-напред трябва да се отбележи, че в случая е приложима кратката тригодишна давност по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, тъй като задълженията за заплащане на доствени ВиК услуги са периодични плащания. В този смисъл са дадените задължителни разяснения с Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г. по тълк. д. № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС. Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като в конкретния случай изискуемостта на вземанията по процесните фактури е настъпила с изтичане на посочения в Общите условия срок. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК е пдадено на 27.06.2019г., от когато се смята за предявен установителният иск за съществуването им съгласно чл.422, ал.1 от ГПК, и от този момент е прекъснато теченето на погасителната давност на

основание чл.116, б. „б“ от ЗЗД. Следователно, ищецът е установил при условията на главно и пълно доказване обстоятелствата, на които се основава претенцията му по чл.79, ал.1 от ЗЗД за плащане на сумата от 471 лева за периода от 27.06.2016г. до 13.05.2019г. В тежест на ответника бе да установи, че я е заплатил, но той не ангажира никакви доказателства в тази насока. Нещо повече, от заключението на назначената комплексна експертиза става ясно, че по описаните в исковата молба фактури не са извършвани плащания по главниците.

Предвид частичната основателност на главния иск, следва да се уважи частично и претенцията за заплащане на обезщетение за забава върху сумата от 471 лева за периода от 01.08.2016г. до 25.06.2019г. Тя има акцесорен характер по отношение на главното задължение и присъждането ѝ зависи от неговата съдба, а по делото се установява, че такова се дължи. Действително в чл. 40, ал. 1 изр. 2 от Наредбата, и в чл. 44, вр. чл. 33, ал. 2 от ОУ изрично е предвидено, че при неизпълнение на задължението за плащане на изразходваното количество вода в определените срокове, в случая 30 дни след датата на фактуриране, се дължи законна лихва по чл. 86 ЗЗД, считано от първия ден след настъпване на падежа до изплащането ѝ, чийто размер възлиза на сумата от 63.18 лева за периода от 01.08.2016г. до 25.06.2019г.

Предвид изложеното съдът намира, че исковете по чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД следва да бъдат уважени частично - за сумата от 471 лева, съответно 63.18 лева, а в останалата им част - за разликата над тях до пълните предявени размери от 975 лева – главница, за периода от 31.01.2013г. до 27.06.2016г., съответно 308.67 лева – лихва и за периода от 03.03.2013г. до 01.08.2016г. – да бъдат отхвърлени.

Съгласно т. 12 на на Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда специалните установителни иски, предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, и то с осъдителен диспозитив, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

В случая към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение ответникът е дал повод за образуване на заповедното производство, тъй като към този момент, а и към настоящия, не е погасил процесните суми. Ето защо, следва да бъде ангажирана отговорността му за сторените от ищеца разноски по Ч. гр. д. № 1730/2019 г. по описа на РС – Хасково. От представените по него писмени доказателства се установява, че те са действително направени и възлизат на 75.67 лева за платена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, но съобразно установените по

делото размери на спорните вземания, следва да бъдат намалени на 31.50 лева.

С оглед изхода на делото и че ищецът е направил изрично и своевременно искане за разноски и по настоящото производство, на основание чл.78, ал.1 от ГПК на същия следва да се присъдят такива в размер общо на 424 лева, съразмерно на уважената част от исковете и предвид представения списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД, по отношение на -----, от гр.Хасково, -----, съществуването на вземания на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД, ЕИК 126004284, седалище и адрес на управление - гр. Хасково, ул. ”Сакар” № 2, спрямо него за следните суми: 471 лева за главница, представляваща неизплатена стойност на предоставени ВиК услуги, изразяващи се във водоснабдяване, канализация, почистване на водите и други дейности до имот, находящ се на адрес: гр. Хасково, -----, с партида № 144035, за периода от 27.06.2016г. до 13.05.2019г., и 63.18 лева, представляваща обезщетение за забава върху нея за периода от 01.08.2016г. до 25.06.2019г., ведно със законната лихва върху главницата, считано 27.06.2019г. до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена Заповед № 879/03.07.2019г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по Ч.гр.д. № 1730/2019г. по описа на Районен съд-Хасково, **като** исковете в останалата им част до пълния предявен размер от 975 лева за главница и за периода от 31.01.2013г. до 27.06.2016г., и от 308.67 лева за лихва за забава и за периода от 03.03.2013г. до 01.08.2016г. - **ОТХВЪРЛЯ**.

ОСЪЖДА -----, от гр.Хасково, -----, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплати на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД, ЕИК 126004284, седалище и адрес на управление: гр. Хасково, ул. ”Сакар” № 2, сумата от 455.50 лева, от която 424 лева, представляваща направени разноски по настоящото дело и 31.50 лева, представляваща направени разноски по Ч. гр. д. № 1730/2019 г. по описа на РС – Хасково, съразмерно на уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ :